

[Tyroll.]

der har nogle andre kønspolitiske interesser osv. Jeg ved nu ikke, om det er helt rigtigt. Jeg mener nok, at denne problemstilling er noget, som man i ret høj grad skulle kunne tage op i fællesskab og prøve på at få løst i fællesskab. Vi synes fra VS' side, at det er godt, at dette forslag er fremkommet; det er nogle problemer, der optager sindene meget, også i VS, og noget, der bliver diskuteret meget rundt omkring i organisationerne.

Jeg må sige, at vi opfatter hele spørgsmålet om fødsel og opvækst af børn som et samfundsmæssigt anliggende og også som et samfundsmæssigt ansvar, og derfor kan vi ikke se, at den indvending, der umiddelbart blev rejst fra socialministerens side, at der er offentlige udgifter forbundet med forslaget gennemførelse, kan være særlig afgørende. Der er selvfølgelig offentlige udgifter forbundet med det, men det bør ikke være en hindring for, at forslaget nyder fremme.

Vi er nok lidt uenige med forslagsstillerne i de betragtninger, der er fremført omkring besparelser på daginstitutionsområdet, hvor man altså forventer en nedgang i antallet af pladser på daginstitutionsområdet. Det kan VS ikke tilslutte sig. Vi mener, at daginstitutionspladserne skal være der. Det skal ikke være muligt at afvise børnene, indtil de f. eks. er 9 måneder gamle. Grunden til dette er bl. a., at man i givet fald vil kunne forudse nogle vanskeligheder omkring kvindens genplacering på arbejdsmarkedet og ligeledes i den forbindelse nogle vanskeligheder og økonomiske forringelser for kvinderne og familierne, når sikringsordninger i form af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste osv. bortfalder ved orlovsperiodens overskridelse. På dette punkt er vi nok lidt betænkelige ved det, der er indeholdt i forslaget.

Dernæst må vi også sige, at barselorlov løser ikke hele problemet i forbindelse med små børns opvækst her i samfundet. Vi mener nok så meget, at der må ses på småbørnsfamiliernes problemer med hensyn til arbejdstiden. 2 udearbejdende forældre, begge med 8 timers arbejdsdag, er for stor en belastning for en familie med små børn, hvad enten disse er over eller under 9 måneder. Familien har brug for en nedsat arbejdstid, og det må der også gøres en del ved.

Det er klart, at man her begynder at komme ind på nogle problemstillinger, som kan opfattes som en indblanding i arbejdsgivernes ledel-

sesret og i overenskomstforhold. Men jeg vil nok sige, at vi på dette punkt ikke er særlig betænkelige over for indgreb. Vi er nok mere betænkelige over for andre indgreb, som er foretaget over for arbejderklassen. Vi finder, som jeg sagde tidligere, at der her er tale om et samfundsmæssigt ansvar.

Dernæst må jeg sige, at det også i forslaget bør præciseres, at arbejdsløse, såvel kvinder som mænd, skal stilles lige med dem, der har arbejde. På dette punkt drejer det sig bl. a. om tidspunktet for barselorlovens påbegyndelse, hvor der har været eksempler på, at arbejdsløse gravide kvinder tvinges til at påbegynde barselorloven flere måneder før fødslen, fordi der ikke er nogen arbejdsgiver, der vil antage en kvindelig arbejder, der skal føde inden for et par måneder. Det er nok noget, som bør præciseres i forbindelse med forslaget, og som bør tages op i udvalget, i det omfang vi overhovedet får dette forslag til udvalgsbehandling.

Hertil kommer, at der nok også skal ses på problemet om ligestilling for kvinder under uddannelse; spørgsmålet kunne også behandles i udvalget om studietidsforlængelse og økonomisk støtte. Endvidere er der det spørgsmål, som også andre har været inde på, hvordan tingene stiller sig for enlige kvinder, hvor vi mener, det bør præciseres, at hensynet til det barns tarv, som er født af en enlig kvinde, skal tilgodeses derigennem, at den enlige kvinde kan oppebære samtlige 9 måneders barselorlov.

Hvad angår selve finansieringen, kan vi erklære os enige. Vi er ellers principielt modstandere af arbejdsgivertilskud, som dette godt kan smage lidt af med det offentliges betaling af den tabte arbejdsfortjeneste. Men vi finder, at det er en betingelse for at modvirke forskelle i virkningen over for de enkelte kvinder og familier, alt efter hvor man beskæftiges i samfundet. Derfor ser vi også positivt på forslagets indhold, som fjerner forskellen i funktionærers og arbejderes vilkår. Men vi mener også, at der tilbagesår at arbejde noget mere med spørgsmålet om den diskriminering på arbejdsmarkedet, der fremkommer som følge af, at det er kvinden der føder barnet, og også at sikre sig imod, at der finder en fortsat diskriminering sted som følge af, at manden får barselorlov, og at det eventuelt ved frivillighed kan medføre en speciel diskriminering over for de mænd, som ønsker at benytte sig af denne mulighed for at tage barselorlov.